

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0251/2010

21.9.2010

BETÆNKNING

om Basel II og revision af kapitalkravsdirektiverne (CRD 4)
(2010/2074(INI))

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: Othmar Karas

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	14
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	18

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om Basel II og revision af kapitalkravsdirektiverne (CRD 4) (2010/2074(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til kapitalkravsdirektiverne¹ og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring²,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF om kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (KOM(2009)0362),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 26. april 2010 om mulige yderligere ændringer i kapitalkravsdirektivet,
- der henviser til Basel II-aftalen³,
- der henviser til høringsdokumentet fra Baselkomitéen for banktilsyn om styrkelse af banksektorens modstandskraft⁴ og om en international ramme for måling af, standarder for og overvågning af likviditetsrisici⁵,
- der henviser til dokumenterne fra Rådet for Finansiell Stabilitet,
- der henviser til de kommunikéer, der er udsendt af G20 på topmøderne afholdt i Washington, London og Pittsburgh,
- der henviser til sin betænkning af 15. juni 2010 om derivatmarkeder⁶,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, EF-Domstolen og Den Europæiske Centralbank om en EU-ramme for grænseoverskridende krisestyring i banksektoren (KOM(2009)1561) og det vedlagte arbejdsdokument (SEK(2009)1407),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank om bankinsolvensfonde

¹ Direktiv 2006/48/EF (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1) og direktiv 2006/49/EF (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201).

² EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.

³ Basel II: International konvergens i kapitalopgørelsen og kapitalstandarderne: En revideret ramme - Omfattende version af juni 2006, <http://www.bis.org/publ/bcbs128.htm>.

⁴ Baselkomitéens høringsforslag om styrkelse af banksektorens modstandskraft af 17. december 2009, <http://www.bis.org/press/p091217.htm>.

⁵ Baselkomitéens høringsforslag vedrørende en international ramme for måling af, standarder for og overvågning af likviditetsrisici af 16. december 2009, <http://www.biz.org/publ/bcbs165.htm>.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0206.

(KOM(2010)0254),

- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002¹,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0251/2010),
- A. der henviser til, at stærke, stabile og effektive finansmarkeder og institutioner er afgørende for at kunne opfylde EU's forskellige økonomiske aktørers finansieringsbehov og for at kunne fremme vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne i EU's økonomi; der henviser til, at finansieringsfunktionen er særlig vigtig for den økonomiske genopretning; der henviser til, at reform af bestemmelserne for finansmarkedet bør sigte mod at skabe finansiell stabilitet og bæredygtig vækst,
- B. der henviser til, at de revidere og strengere kapitalkrav bør vedtages med behørig hensyntagen til det økonomiske kredsløb og den igangværende økonomiske genopretning,
- C. der henviser til, at Baselkomitéen ikke gør det muligt at tage højde for alle interesserede parter eller til gensidighedsprincippet,
- D. der henviser til, at alle finansielle markeder, aktører og instrumenter skal overvåges og reguleres, hvilket også gælder alle systemisk vigtige finansielle infrastrukturer som f.eks. systemer, mekanismer og platforme for betaling, clearing og afregning og den hertil knyttede levering af depotydelse; med henblik på at bevare den finansielle stabilitet, der er et afgørende offentlige gode; der henviser til, at krisen har sat fokus på, at bankernes kapital tydeligvis har været utilstrækkelig, hvad angår solvens,
- E. der henviser til, at tilsynsstandarderne skal styrkes og håndhæves ordentligt, og at der skal tages fat på de mangler i forbindelse med kvaliteten og mængden af kapital, likviditetsstyring, svaghederne i de interne modeller og Basel II's og kapitalkravsdirektivets konjunkturførstærkende karakter, som er blevet afsløret af krisen,
- F. der henviser til, at det er nødvendigt at udvide mængden af redskaber, der stilles til rådighed for de tilsynsførende vedrørende minimumsindsatsen til støtte for krisestyringen,
- G. der henviser til, at der bør stræbes efter en klar opdeling eller skodder mellem detail- og investeringsbankydelse med henblik på at garantere, at sikkerhedsstillelser ikke anvendes som sikkerhedsstillelse for handelsaktiviteter,
- H. der henviser til, at de nye standarder bør tage hensyn til bankens størrelse, risikoprofil og forretningsmodel,
- I. der henviser til, at der imidlertid skal tages behørigt hensyn til den kumulative virkning af de relevante elementer i det reviderede Basel II-regelsæt og i andre lovgivningsinitiativer på realøkonomien og på den økonomiske vækst,

¹ EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1.

- J. der henviser til, at hidtil usete markeds- og reguleringssammenbrud ansporede G20 til på sine møder i London, Pittsburgh og Toronto at beslutte at forøge kapitalkvaliteten, styrke risikodækningen, afdæmpe den konjunkturforstærkende karakter, indføre fremadskuende foranstaltninger for kredittab, modvirke overdreven gearing og indføre en gearingsratio som supplement til det risikobaserede Basel II-regelsæt med det formål at overgå til søjle 1-behandling og styrkelse af likviditetsstandarderne,
- K. der henviser til, at EU anvender kapitalkravsdirektiverne som gældende for alle kreditinstitutioner og investeringsfirmaer, der fungerer på basis af en række forskellige forretningsmodeller; der henviser til, at andre lande begrænser anvendelsesområdet for Basel II-regelsættet til et bestemt antal banker med en bestemt forretningsmodel; der henviser til, at disse forskelle i anvendelsesområdet giver anledning til bekymring vedrørende forlidelighed, lige konkurrencevilkår og risikoen for eventuel tilsynsarbitrage,
- L. der henviser til, at der er betydelige særtræk ved det europæiske tilfælde, såsom at virksomhedssektoren i Europa fortrinsvist finansieres gennem banklån; der henviser til, at det reviderede Basel-regelsæt skal tage hensyn til disse særtræk; der henviser til, at det ville være ønskeligt, at bankudlån blev mere målrettet mod specialiserede områder såsom små og mellemstore virksomheder, og at større selskaber blev tilskyndet til at udstede obligationer direkte til investorerne,
- M. der henviser til, at en universalløsning-tilgang, der ikke tager hensyn til bankernes specifikke risikoprofiler og forskelligartetheden af banksektoren i EU vil være skadelig for bankindustrien og dermed kan få negative følger for væksten og den økonomiske genopretning,
- N. der henviser til, at da EU på nuværende tidspunkt er genstand for en omfattende reform af den finansielle lovgivning, skal der være overensstemmelse mellem reformerne, og desuden bør gennemførelsestidsplanerne tage højde for den kumulative virkning af foranstaltningerne på realøkonomien og bør ikke hæmme økonomisk genopretning,
- O. der henviser til, at konvergens hen imod et enkelt sæt af globale regnskabsstandarder af høj kvalitet er essentielt for at kunne opretholde lige konkurrencevilkår og sikre global sammenlignelighed af data; der henviser til, at sådanne standarder behørigt skal opgraderes for at tage højde for erfaringerne fra krisen,
- P. der henviser til, at den strenge overholdelse af princippet om, at substans går forud for form, bør tages i betragtning af alle involverede myndigheder for at forhindre uhensigtsmæssige resultater,
- Q. der henviser til, at konvergens mellem regnskabsrapportering og lovbestemt rapportering og skattehensyn er væsentlig for at sikre, at tilsynsorganer og investorer får de samme gennemsigtige og klare informationer, og henviser til, at dobbeltrapportering skal begrænses mest muligt; der henviser til, at dette ikke udelukker tilsynsfilter, således at de fremgår af alle regnskaber,
- R. der henviser til, at banker bør fokusere mere på kernevirksomheder, der tjener realøkonomiske formål; der henviser til, at Baselkomitéen og Kommissionen bør give tilskyndelse hertil,

- S. der henviser til, at reformerne i Basel II-revisionen skal gå hånd i hånd med strukturelle reformer af banktilsynet, som Parlamentet har slået til lyd for, og eventuelt en plan for udarbejdelse og konsekvent gennemførelse af søjle 2-foranstaltninger,

Generelle spørgsmål

1. bifalder G20' tilsagn om at øge kapitalens kvalitet og mængde, indføre likviditetsstyringsstandarder, håndtere konjunkturforstærkende effekter og opgradere de samlede tilsynsstandarder som reaktion på finanskrisen;
2. glæder sig over Baselkomitéens og Kommissionens indsats; understreger, at de nye kapitalkravsbestemmelser bør udarbejdes og gennemføres med omhu, og at deres virkninger også bør analyseres i lyset af den bredere revision af regelsættene;
3. er bekymret over strukturelle underskud og manglende balance i det nuværende forslag og risikoen for at skade den økonomiske genopretning og den økonomiske vækst; er af den opfattelse, at i lyset af den nuværende økonomiske situation vil det blive nødvendigt at føre tilsyn med, at bankerne ikke lægger omkostningerne ved det kommende forslag over på slutbrugerne af finansielle tjenester;
4. understreger, at der er behov for at styrke interaktionen mellem revisionsproces (søjle 2) og offentliggørelse (søjle 3) ved at stille resultaterne fra stresstester og kapitaltillæg til rådighed for offentligheden;
5. minder om de betydelige særtræk ved den europæiske banksektor, såsom variationen af forretningsmodeller, der fungerer under forskellige juridiske former, og at den europæiske virksomhedssektor fortrinsvist finansieres gennem banklån, og opfordrer derfor til en altomfattende undersøgelse af de mikro- og makroøkonomiske konsekvenser af de foreslåede, nye regler;
6. opfordrer indtrængende Baselkomitéen såvel som Kommissionen til at tage behørigt hensyn til sådanne særtræk og til de forskellige typer af risiko, der berører banksektoren; understreger behovet for at skelne nøje mellem investeringer og traditionelle detailbanktjenesteydelser, såvel som transaktionstjenester, i det reviderede Basel II-regelsæt;
7. opfordrer Kommissionen til at spille en mere foregribende rolle i processen til reform af Basel II-regelsættet, til at fremme og beskytte europæiske interesser, samordne medlemsstaternes tilgange til at opnå det bedste resultat for den europæiske økonomi og til at forsyne Parlamentet med regelmæssige rapporter om status af igangværende forhandlinger og inddrage det aktivt i forhandlingsprocessen;
8. anerkender betydningen af internationalt samarbejde og samordning med det formål at opnå lige konkurrencevilkår på internationalt plan og undgå tilsynsarbitrage; gør dog opmærksom på, at dette mål ikke må medføre konkurrencemæssige ulemper for økonomien og banksektoren i EU, og mener, at banksektoren forskelligartethed bør bevares;

9. understreger, at genopretningen af den europæiske økonomi forudsætter dynamiske finansielle markeder, der er i stand til at finansiere investeringer og innovation; advarer mod regler og krav, der kan føre til en ny kreditstramning, som vil destabilisere den økonomiske udvikling og arbejdsmarkedet i EU;
10. understreger, at det er en forudsætning for en vellykket reform, at alle parter, der deltager i Basel- og G20-processen, støtter fuldstændig op om en klar og sammenhængende gennemførelsestidsplan, således at der sikres lige internationale konkurrencevilkår og tilsynsarbitrage undgås; opfordrer indtrængende Kommissionen og Baselkomitéen til at sikre, at de aftalte standarder gennemføres på gensidig afstemt vis;
11. minder om, at Basel II-aftalen og den snarlige revision heraf, er beregnet til at være en global standard; er derfor særdeles bekymret over, at de begrænsninger, der er fastsat i forskellige nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er vedtaget som reaktion på krisen (især i den amerikanske Wall Street-reform og forbrugerbeskyttelseslov, der begrænser anerkendelsen af eksterne ratings), kan medføre en alvorlig fragmentering i anvendelsen af denne globale standard; opfordrer derfor indtrængende Baselkomitéen og Kommissionen til grundigt at analysere og anslå sådanne lovgivningsmæssige foranstaltningers konsekvenser for gennemførelsen af Basel II og forhandlingerne om Basel II, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at underrette Parlamentet om resultaterne;
12. tilskynder Kommissionen til at intensivere den transatlantiske dialog om finanstilsyn med USA;
13. understreger, at gennemførelsestidsplanen skal afspejle de samlede indvirkninger af de reviderede standarder på industrien, på dennes evne til at yde lån til realøkonomien og på genopretningen af økonomien i EU; understreger, at undtagelsesklausuler, indfasning og, om nødvendigt, ændringer i tidsplanen ikke bør udelades med henblik på at sikre en glidende overgang til de nye standarder;
14. minder om behovet for at inddrage Parlamentet, som det demokratisk valgte europæiske organ, i forhandlingerne, og opfordrer indtrængende Kommissionen og Baselkomitéen til at tage de nødvendige skridt til at inddrage det permanent;
15. minder om sin bekymring over begrænsningerne på påtagelser vedrørende bank-baserede samvariationer, som ligger til grund for visse aspekter af metodologien for beregning af lovbestemt kapital; understreger i denne sammenhæng betydningen af ordentligt tilsyn og overvågning af internaliserede vurderinger foretaget af banker ved brug af metoden med interne ratings; bemærker endvidere, at det skal sikres, at der ikke indføres uhensigtsmæssige incitament;
16. opfordrer Kommissionen til at fortsætte den videre udbygning af EU-tilsynet med banksektoren ved at etablere den nye Europæiske Finanstilsyn og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici;
17. opfordrer Kommissionen til at foretage en egentlig forhåndsvurdering af de reviderede Basel II-reglers formodede indvirkning på realøkonomien med særligt fokus på finansieringen af SMV'er og på banksektorens modstandskraft i pressede situationer;

18. finder, at det er nødvendigt at udvide viften af værktøjer, der er til rådighed for de tilsynsførende, ud over artikel 136 i direktiv 2006/48/EF, til som minimum at omfatte beføjelser til følgende: at kræve, at der foretages justeringer af kapital, likviditet, forretningsportefølje og de interne processer; at anbefale eller kræve ændringer i ledelsen; at begrænse betingelserne for banklicenser; at foreskrive afviklingsplaner; at foreskrive helt eller delvist salg; at oprette en såkaldt brobank eller opdeling i god bank/dårlig bank; at stille krav om konvertering af gæld til egenkapital med de nødvendige kapitalkravsreduktioner af markedsværdien; at foreskrive tilbageholdelse og restriktioner vedrørende overskud og udbytte for at styrke kapitalkravene og sikre, at aktionærer betaler før skatteyderne; omstrukturere og overføre aktiver og passiver til andre institutioner med det formål at sikre kontinuitet i forbindelse med systemisk vigtige transaktioner; opstille kriterier for værdifastsættelse af værdiforringede aktiver; lade styringen midlertidigt overgå til offentligt regi; afvikle fallerede banker;
19. opfordrer Kommissionen til at skabe incitamenter for banksektoren til at styre risiko og overskud med henblik på langsigtede resultater og at tilskynde bankerne til at opretholde et aktivt og vedvarende engagement i lån opført i egne regnskaber, uden i for høj grad at forlade sig på securitisation og ikke-balanceførte ordninger og til i fuld udstrækning at konsolidere ikke-balanceførte konstruktioner, som f.eks. SPV-selskaber;
20. bemærker, at langfristede investeringer, som f.eks. energidistributionsinfrastruktur, er afhængige af securitisation;
21. foreslår, at Baselkomitéen, Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO), International Accounting Standards Board (IASB) osv. inkorporeres i en global struktur – muligvis IMF – med henblik på at skabe en tilstrækkelig organisering af finansverdenen og sikre, at alle interessenter inddrages i forbindelse med udarbejdelsen af reglerne, og at der er tilstrækkelig kapacitet til at kontrollere, at reglerne gennemføres;
22. er af den opfattelse, at spørgsmålet om finansinstitutioner, der er "for store til at krakke", skal tages op til behandling og mener derfor, at kapitalkrav og konjunkturudlignende stødpuder bør være forholdsmæssigt afpassede i forhold til finansinstitutionernes størrelse, risikoniveau og forretningsmodel;

Kapitalens kvalitet

23. støtter initiativet til at øge kvaliteten og niveauet af kapital som reaktion på krisen; minder om, at dette spørgsmål hænger nøje sammen med regnskabsreglerne, hvormed der forstås en konsekvent tilgang, der indbefatter global konvergens;
24. bemærker, at Baselkomitéens beslutning fra (slutningen af) juli 2010 om at tillade forsigtig anerkendelse af mindretalsinteresser, udskudte skatteaktiver og investeringer i andre finansinstitutioner; mener, at yderligere justeringer måske er hensigtsmæssige;
25. understreger, at for at sikre lige konkurrencevilkår og for at undgå at favorisere visse forretningsmodeller i enheder, der ikke er aktieselskaber, navnlig andelsselskaber, gensidige selskaber og sparekasser, skal kapital – uanset den juridiske status – defineres i et bogføringsmæssigt format på grundlag af kapitalordningernes kvalitet (dvs. permanens, tabsabsorbering, betalingsfleksibilitet);

26. opfordrer indtrængende Baselkomitéen og Kommissionen til, når der defineres belånbare kapitalordninger, reelt at tage højde for de behov og særtræk, der gør sig gældende for enheder, der ikke er aktieselskaber (dvs. andelsselskaber, gensidige selskaber og sparekasser), og som udgør en stor del af den europæiske banksektor;
27. opfordrer Kommissionen til at gennemgå de foreslåede betingelser for berettigelse for tier 1-kernekapital og indskrænke listen til de betingelser, der er nødvendige for at sikre kapitalens kvalitet (dvs. permanens, tabsabsorbering og betalingsfleksibilitet);
28. opfordrer indtrængende Baselkomitéen og Kommissionen til at sikre, at både risiko og kapital tages i betragtning på afbalanceret og forsigtig vis i forbindelse med konsoliderede kapitalberegninger, og at især kapital, der er tilvejebragt af mindretal og direkte ydet til kreditinstitutioner inden for samme bankkoncern, behørigt bør anerkendes (dvs. mindretalsinteresse) og at der ikke stilles hindringer i vejen for aktieposter i regionale andelsselskaber og sparekasser under hovedinstitutionen (dvs. ikke fradrag fra egne midler);
29. Understreger den betydningsfulde rolle, som betinget kapital spillede under krisen; opfordrer Kommissionen og Baselkomitéen til at anerkende den fleksible betingede kapitals betydning i krisesituationer og til at overvåge markedets accept af konvertible instrumenter;
30. opfordrer Kommissionen til at tage nøje højde for eksisterende forskelle mellem skattemæssige og regnskabsmæssige opgørelser for at undgå eventuelle konkurrencemæssige ulemper;
31. opfordrer Baselkomitéen og Kommissionen til at afklare håndteringen af gensidige, finansielle krydsejerskabsaftaler;
32. anmoder Kommissionen om at overveje en afbalanceret håndtering mellem urealiserede gevinster og tab for at begrænse udsving og konjunkturforstærkende effekter;
33. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en detaljeret undersøgelse af kapitalinstrumenter før og efter krisen med henblik på at vurdere betydningen af specifikke kapitalinstrumenter og deres relevans i en krisesituation;

Likviditetsstandarder

34. overvejer at udvikle likviditetsstandarder af høj kvalitet, som skal udgøre en essentiel del af kriseindsatsen; er af den opfattelse, at likviditetsstandarder bør være tilstrækkeligt uensartede til, at der kan tages hensyn til særtrækkene ved en banks forretningsmodel og risikoprofil; er af den opfattelse, at der skal ske en erkendelse af, at risikoen ved et givent aktiv kan variere over tid og som følge af de mekanismer, der anvendes til at håndtere den;
35. bemærker, at ændring af løbetid uvægerligt udsætter bankerne for en langvarig/kortvarig likviditetsrisiko;
36. mener, at dobbeltberegningen af egenkapital mellem banker og forsikringselskaber skal

tages op under den nuværende ordning i direktivet om finansielle konglomerater for ikke at stille banker, der anerkendes som finansielle konglomerater, og som har aktieposter i forsikringselskaber, ugunstigt;

37. tilskynder Baselkomitéen og Kommissionen til at genoverveje kalibreringen af likviditets- og finansieringsratioer;
38. er af den opfattelse, at en "likviditetsdækningsgrad" i højere grad bør tage højde for risikoen ved koncentration af belånbare aktiver i en likviditetsbuffer, opmuntre til risikospredning og modvirke for stor koncentration i en bestemt type aktiv, herunder statsgæld; mener, at likviditetsbufferne så vidt muligt bør bestå af aktiver, der forbliver yderst likvide i perioder med stort pres, og at en sådan ratio, hvis den konstrueres ordentligt, vil forbedre institutionernes modstandskraft mod likviditetsrisici;
39. opfordrer Kommissionen til at sikre, at ikke-balanceførte forpligtelser er omfattet af likviditetsstandarder i dens kommende forslag til revision af kapitalkravsdirektiv 4;
40. opfordrer, i tilfælde af at der fastsættes en strukturel likviditetsstandard (dvs. "net stable funding ratio"), til behørig anerkendelse af stabile finansieringskilder, der er specifikke for Europa (dvs. panteobligationer); er af den opfattelse, at de nationale myndigheder i værtsmedlemsstaten under alle omstændigheder bør have adgang til oplysninger om likviditetssituationen i filialen;
41. anmoder Kommissionen om at fastsætte kriterier for likvide aktiver af høj kvalitet under hensyntagen til den aktuelle definition af Den Europæiske Centralbanks belånbare aktiver til pengepolitiske operationer (repofacilitet).
42. opfordrer Kommissionen til at medtage al suveræn gæld i euroområdet som likvide aktiver af høj kvalitet uanset dens specifikke rating, hvorved de uforholdsmæssige virkninger af kreditvurderingsbureauernes handlinger nedbringes;
43. gør dog opmærksom på sandsynligheden for, at likvide aktiver af høj kvalitet hurtigt bliver illikvide i perioder med stærkt pres, og kræver, at kreditinstitutionerne gennemfører stresstester, der måler mere end kun likviditetsdækningsgrad og net stable funding ratio;

Konjunkturudlignende foranstaltninger

44. bifalder bestræbelsen på at begrænse for stor kreditstigning og risikoen for kreditbobler;
45. er foruroliget over den mulige konjunkturforstærkende karakter af den nyligt foreslåede faste, bankspecifikke kapitalbevaringsstødpuder; er af den opfattelse, at både kapitalbevaringsstødpuder og konjunkturudlignende stødpuder bør være i stand til at absorbere tab i en periode med pres; er af den opfattelse, at disse stødpuder skal udformes og udvikles sideløbende for at kunne være virkningsfulde;
46. bifalder forsøget på at finde frem til et sæt harmoniserede, makroøkonomiske variabler for at opbygge effektive konjunkturudlignende buffere;
47. anerkender fordelene ved fremadskuende hensættelser (forventet tab-tilgang) som en

mulig, yderligere foranstaltning til at reducere konjunkturforstærkende effekter og opmuntre til indregning af forventede kredittab forbundet med konjunkturudviklingen;

48. mener, at den kommende europæiske bankmyndighed skal spille en førende rolle for udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger i tilknytning til standarder for kapitalkrav og konjunkturudlignende kapitalstødpuder på EU-plan;
49. opfordrer til international konvergens mellem regnskabsrapportering og lovgivningsmæssig rapportering, navnlig hvad angår tilgangen til et forventet tab i et offentliggjort overskud, for at tage højde for erfaringerne fra krisen og sikre, at der anvendes det samme sæt af klare og gennemsigtige regler, når der udarbejdes oplysninger til tilsynsorganer og investorer; advarer om behovet for at reducere dobbeltrapportering; mener, at der bør følges op på sådanne bestræbelser og at yderligere innovative skridt skal undersøges, såsom en reguleringsside eller tilsynsfiltere i regnskaber;
50. påpeger, at konjunkturudlignende lovgivning kræver harmoniserede kriterier for at sikre tilsynsmyndighedernes detaljerede og omhyggelige overvågning af finansmarkederne og markedsmiljøet, herunder fuld udveksling af information, synkronisering af reguleringsforanstaltninger og realtidsovervågning af engagementer og risici, herunder via et krav om revisionsruter ved alle finansielle markedstransaktioner;

Gearingsratio

51. tager som følge af kompleksiteten i finanssystemet notits af ideen om en "grovgearingsratio" som værende en nyttig, enkel og manipulationssikret bagstopper for anvendelsen af overdreven gearing og overdrevne risici; advarer om, at en enkel gearingsratio med fast sats, hvis den skal være virkningsfuld, skal sammensættes på en sådan måde, at den indfanger forskellene i kreditinstitutionernes forretningsmodeller og risikoprofiler;
52. er af den opfattelse, at en sådan ratio for at være effektiv skal omfatte alle ikke-balanceførte poster og derivater, skal være klart defineret, enkel og internationalt sammenlignelig og bør tage højde for lovbestemt modregning og de forskellige gearingsratioer, der findes internationalt;
53. er imidlertid bekymret over, at grovgearingsratioen isoleret set ikke formår at tage tilstrækkeligt hensyn til risici og vil være til ulempe for foretagender, der tilbyder traditionelle lavrisiko-bankydelse (såsom detailhandel, firma- og boligfinansiering og transaktionsydelse) eller økonomier, hvor erhvervssektoren hovedsageligt finansieres via lån; understreger derfor betydningen af, at tilsynsmyndighederne overvåger gearingsændringer såvel som gearingsniveauet generelt, eftersom betydelige ændringer kan være tegn på tiltagende risici; er også bekymret over, at en (ikke-spredt) grovgearingsratio eventuelt kan skabe ugunstige incitamentter til at flytte finansielle aktiver over i mere risikofyldte engagementer;
54. anmoder Baselkomitéen og Kommissionen om på behørig vis at vurdere mulighederne for gearingsratioer, som kan anvendes på tier 1 og tier 2, idet der tages hensyn til særtrækkene ved bankindustrien i EU;

55. anmoder Baselkomitéen og Kommissionen om også at udforske muligheden for at opstille bagstoppergrænser for forretningsområder, risikovægtede aktiver og porteføljer; mener, at målingen af aktiver som enten netto- eller bruttobeløb i denne sammenhæng bør overvejes;
56. anmoder endvidere Baselkomitéen og Kommissionen om at undersøge proportionaliteten inden for en grovgearingsratio ved at anvende tærskelværdier til udløsning af reguleringstiltag;
57. foretrækker, at en gearingsratio forankres i søjle 1 i Baselkomitéens regelsæt;
58. konstaterer, at gearingsratioen er et nødvendigt redskab til måling af bankernes samlede engagementer, men opfordrer Kommissionen til at udtænke regulerende instrumenter beregnet til effektivt at begrænse overdreven gearing (især overdreven tillid til kortfristet finansiering og engrosfinansiering);
59. opfordrer til, at alternative former for gearingsration inden for søjle 2 underkastes videre overvejelser; påpeger, at en gearingsration f.eks. kan have en fleksibel margen og at tilsynsmyndigheder ville have bemyndigelse til at gribe til handling ved overskridelse af denne grænse;
60. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at gearingsratioer ikke fører til uhensigtsmæssig securitisation af den art, der karakteriserede finanskrisen, eller til substituerende størrelse eller mindre kredit, især ikke for lån til realøkonomien (idet disse er sandsynlige måder, hvorpå banker kan reducere deres gearingsratio);

Modpartskreditrisiko (CCR)

61. opfordrer til udvidede standarder for stresstester, backtesting og håndtering af korrelationsrisiko, såvel som vurdering af langsigtede sociale og miljømæssige risici, der er resultatet af, at selskaber og projekter modtager banklån;
62. anmoder Baselkomitéen og Kommissionen om at undersøge alternativer, der vil være bedre til at håndtere risikoen ved kreditværdijustering på grund af forringelse i kreditkvaliteten hos bankernes modparter;
63. mener, at credit default swaps (CDS) ikke bør anvendes for at undgå kapitalkrav;
64. opfordrer til, at kreditrisikobehandling af modpart gøres risikoproportional og til, at kapitaludgifter forhøjes for kapitalbehandlingen af ikke-centrale transaktioner gennem en central modpart (CCP), forudsat at disse CCP'er opfylder de højniveauekrav, der fastsættes i EU-lovgivningen, samtidig med at der tages højde for standarder, der er vedtaget på internationalt plan, med behørig hensyntagen til de potentielle omkostninger for erhvervssektoren ved at anvende derivater til at inddække kommercielle aktiviteter; opfordrer til, at der skabes incitament til de allerhøjeste standarder, hvad angår bilateral clearing;
65. understreger, at krisen har vist, at sammenbindingen mellem finansinstitutionerne indbyrdes er større end mellem finansinstitutionerne og virksomheder, og er af den

opfattelse, at kapitalkrav for CCR bør være større ved finansinstitutioners engagement i andre finansinstitutioner og ligeledes bør afspejle denne risikos dynamik til enhver tid; fremhæver, at nøje overvågning af denne sammenbinding er nødvendig for at afdække koncentration af transaktioner mellem større aktører og for at træffe opfølgende reguleringsforanstaltninger vedrørende CCR;

o

o o

66. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank.

BEGRUNDELSE

På grundlag af G20's store engagement og konklusioner, der blev nået på G-20-topmøder i Washington, London og Pittsburgh, iværksatte Baselkomitéen (herefter benævnt "komitéen") arbejdet med at reformere Basel II-rammen for at styrke banksystemets modstandskraft. Komitéens forslag sigter mod at forbedre kapitalbasens kvalitet, udvide og styrke kapitalrammens dækning (som f.eks. modpartskreditrisiko fra derivater, repoer, osv.). Komitéen har også til hensigt at indføre en gearingsratio for at bidrage til at begrænse for omfattende opbygning af løftestangseffekt i systemet og andre supplerende konjunkturudlignende foranstaltninger, som f.eks. kapitalreserver, der skal opbygges i gode tider. Sidst, men ikke mindst, foreslås der globale standarder for likviditetsstyring.

Ordføreren er overbevist om, at krisen har gjort det klart, at der er behov for en dybdegående revision af den nuværende lovgivningsramme. Ordføreren bifalder derfor de bestræbelser, som Baselkomitéen har gjort for at opgradere rammen generelt.

Til trods for ordførerens generelle støtte til en reform af rammen, er han meget bekymret over synlige mangler i forhandlingsprocessen om den reviderede ramme og over, at rammen, således som den på nuværende tidspunkt præsenteres, klart forringer den europæiske økonomis konkurrenceevne.

Hovedårsagen til denne betænkning er derfor en opfordring fra Europa-Parlamentet til Baselkomitéen om på passende måde at blive involveret i de igangværende forhandlinger og en opfordring til at foretage nødvendige justeringer i rammen, således at den europæiske industri og økonomi ikke stilles ugunstigt.

Europa-Parlamentet skal spille en aktiv rolle og stærkt påvirke revisionen af reglerne allerede under forhandlingsprocessen i Baselkomitéen. Ordføreren mener, at eftersom Europa-Parlamentet er det demokratisk valgte EU-organ, der senere vil deltage i lovgivningsprocessen vedrørende Kommissionens forslag til kapitalkravsdirektivet (CRD 4-direktivet), bør det inddrages i forhandlingsprocessen på et tidligt tidspunkt, og anmoder Baselkomitéen og Kommissionen om at træffe de nødvendige foranstaltninger i denne henseende.

Selv om der er et stort internationalt engagement med hensyn til at revidere Basel-regelsættet, er det vigtigt, at denne revision finder den rette balance mellem forskellige forretningsmodeller, investering og traditionel detailbankvirksomhed, forskellige juridiske former og den fremherskende finansiering af erhvervssektoren gennem bankudlån i Europa. Mens den amerikanske økonomi hovedsagelig finansieres gennem kapitalmarkedet, er den europæiske erhvervssektor afhængig af banksektorens udlånskapacitet. 80 % af alle investeringer og udlån i Europa er baseret på banklån. De reviderede regler bør tage højde for sådanne forskelle uden at straffe visse markeder eller forretningsmodeller. Ellers er der en risiko for at skade den europæiske økonomi og industri.

Ordføreren er enig i betydningen af lige internationale vilkår for så vidt angår en revideret Basel II-ramme, forudsat at denne ramme ikke forringer den europæiske økonomis konkurrenceevne.

Inden for Baselkomitéen er der behov for et stort engagement blandt alle involverede parter i en klar og sammenhængende gennemførelseskalender. Ordføreren er af den opfattelse, at dette er en forudsætning for en vellykket reform og for at forhindre tilsynsarbitrage. Ordføreren opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til bedre koordinering i EU's interesse.

Gennemførelseskalenderen skal tage højde for virkningen af alle elementerne i den reviderede Basel II-ramme og af alle igangværende reformer på realøkonomien. Navnlig SMV'er og finansiering i erhvervssektoren skal sikres, i betragtning af at SMV'erne er en af drivkræfterne for vækst og beskæftigelse i Europa.

Endvidere skal det kommende forslag til CRD 4 være i overensstemmelse med en stærk tilsynsmyndighed.

Ordføreren er bekymret over sammenkoblingen mellem de forskellige komponenter i det kommende forslag – styrkelsen af kapitalens kvalitet, samtidig med at kapitalniveauet øges, skal foretages på en forsigtig måde.

Ordføreren er af den opfattelse, at banker som underliggende mål for reformen bør fokusere mere på styring af risiko og overskud hen imod langsigtede resultater. Det kommende forslag bør finde en måde at skabe incitament for banker til at have kreditter i deres regnskaber uden overdreven brug af securitisation og ikke-balanceførte poster.

PUNKTERNE I DETALJER:

Kapitalens kvalitet

Ordføreren bakker fuldt ud op om ideen om at styrke kvaliteten og mængden af kapital som reaktion på krisen. Han bifalder ideen om at revidere definitionen af kapital i retning af kvaliteten af kapitalordninger på grundlag af permanens, tabsabsorbering og betalingsfleksibilitet, men stiller sig mere tvivlende over for en indirekte koncentration i retning af visse juridiske former. Endvidere bør definitionen af belånbare kapitalordninger ikke være til skade for visse forretningsmodeller i enheder, der ikke er aktieselskaber, navnlig andelsselskaber og sparekasser, som udgør en stor del af den europæiske banksektor.

Alle kapitalkrav skal være i overensstemmelse med den samlede Baselmålsætning vedrørende risikofølsomhed ved at undgå ubalancer inden for kapitalfradraget, som bør tage højde for både risiko og kapital på en afbalanceret måde (dvs. mindretalsinteresser).

Likviditetsstandarder

Ordføreren er af den opfattelse, at styrkelse af likviditetsstandarder er en vigtig del af de reviderede Baselkrav som reaktion på krisen. En af de erfaringer, der kan udledes af krisen, når den anskues som en likviditetskrise, er, at der er behov for mere likviditet til at være i stand til at klare stresssituationer både på kort og lang sigt.

Ordføreren er af den opfattelse, at de nye likviditetsstandarder ikke bør opmuntre til koncentration af belånbare aktiver i en likviditetsbuffer i en bestemt type aktiv, men i stedet for bør opmuntre til differentiering i omsættelige aktiver af høj kvalitet. Ordføreren er bekymret over strukturen i "stable funding ratio". Situationen vedrørende visse statsobligationer viser, at ingen type aktiv som sådan er stabil.

Ordføreren finder, at der er behov for større fleksibilitet hvad angår belånbare likvide aktiver af høj kvalitet, som er til rådighed i Europa ved at tage højde for de specielle forhold og uforbeholdent anerkende de særtræk, der gør sig gældende for stabile finansieringskilder i Europa.

Konjunkturudlignende foranstaltninger

Baselkomitéen forudser indførelse af et sæt foranstaltninger til at tilskynde bankerne til at opbygge kapitalbuffer i gode tider for at kunne udbetale dem i dårlige tider. Ordføreren bifalder komitéens bestræbelser på at begrænse for stor kreditstigning og opbygning af kreditbobler. Der skal udtænkes sådanne foranstaltninger for at begrænse den eksisterende lovgivningsrammes konjunkturforstærkende karakter. Ordføreren er imidlertid bekymret over, at en mulig fast bankspecifik "conservation buffer" vil blive ved med at være konjunkturforstærkende.

Ordføreren støtter i høj grad begrebet om fremadrettede "through the cycle"-hensættelser som en mulig konjunkturudlignende foranstaltning. I denne henseende understreger han vigtigheden af konvergens mellem regnskabsstandarder og tilsynsrapporteringsstandarder, navnlig hvad angår tilgangen til et forventet tab i et offentliggjort overskud, og advarer om den negative virkning af dobbeltrapportering.

Det bør tilføjes, at bestræbelser på at opnå global konvergens i regnskabsstandarder hen imod et sæt internationale regnskabsstandarder af høj kvalitet (IFRS) er af afgørende betydning for en vellykket gennemførelse af G20-dagsordenen, hvor der sikres sammenlignelighed mellem informationer til investorer og lige internationale vilkår.

Gearingsratio

På grundlag af konklusionerne fra G20 fremlægger Baselkomitéen begrebet grovgearingsratio. Målet med denne ratio er, at den skal fungere som et værn, der forhindrer opbygning af for stor gearing i systemet.

Ordføreren er meget bekymret over en sådan ratio. Endvidere er han af den opfattelse, at en sådan ratio for at være effektiv bør dække områder, som blev fremhævet under krisen, f.eks. ikke-balanceførte poster og derivater, og være sammenlignelig internationalt. Når strukturen i gearingsratioen er etableret, skal andre spørgsmål overvejes, som f.eks. medtagelse af gearingsratioen i søjle 1 eller søjle 2, indvirkningen på bankydelse med lav risiko, f.eks. finansiering af fast ejendom og virksomhedsfinansiering.

Modpartskreditrisiko (CCR)

Krisen afslørede alvorlige mangler i den måde, hvorpå der udføres stresstest og backtesting og

den måde, hvorpå korrelationsrisiko ("wrong way"-risiko) håndteres. Endvidere har krisen demonstreret den ødelæggende virkning af manglende gennemsigtighed og klarhed med hensyn til transaktioner med derivater gennemført via OTC-markeder. Baselkomitéen foreslår et sæt ændringer for at håndtere væsentlige problemer på områder, hvor styringen af modpartskreditrisiko viste sig at være mangelfuld.

Ordføreren bakker fuldt ud op om komitéens bestræbelser på at styrke standarder for stresstest, backtesting og håndtering af korrelationsrisiko ("wrong-way"-risiko). Han bifalder komitéens bestræbelser på at tilskynde til clearing af OTC-handler gennem en central modpart (CCP) og er af den opfattelse, at kapitalkravene bør skelne mellem risici ved en transaktion, der gennemføres via CCP, og risici ved en OTC-transaktion, på den betingelse at en sådan CCP opfylder standarder på et højt niveau. Standarderne bør udvikles af Kommissionen, idet der tages højde for den internationale udvikling.

Ordføreren tager endvidere notits af bekymringerne over, at erhvervslivet anvendes derivater til at inddække forretningsrisici over de mulige omkostninger ved kapitalkrav for ikke-centralt clearede derivater, og anmoder Kommissionen om at overveje den mulige virkning og forbundne omkostninger for virksomheder ved skelnen mellem kapitalkrav mellem en OTC-transaktion og en CCP-cleared derivattransaktion.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	13.9.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 38 -: 0 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Burkhard Balz, Slavi Binev, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Edward Scicluna, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Thijs Berman, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Ashley Fox, Danuta Maria Hübner, Sophia in 't Veld, Ramón Jáuregui Atondo, Philippe Lamberts, Olle Ludvigsson, Zoran Thaler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Matthias Groote